effodiẽtes. visis carnibus vitulinis obstupuerũt. Astutiã militis agnoscentes digmis laudibꝫ eũ extollerũt. Qui postea dño suo regi specialis dilectõis vinculo ẽ annexus. Moralizado.

Rmi miles iste q̃ fui regis grãꝫ pdidit ẽ pctõr qui ad obtinẽdã grãꝫ dñi sui: p̃mittit intẽsso ẽ deo. s. dilcõs. twies q̃si ꝛsãguineos a amicos. Vt ãt dño suo satisfaciat. pedester vestiat. eq̃ster. pedester. v. ẽrena et tpalia q̃si despectabilia aculeãdo. Eq̃ster vo toto cordis desideio celestia ꝛtẽplãdo. Sꝫ cane q̃q; a dextris p amico fidelissimo se cũ ducat. v. ãgelũ suũ tonũ ꝗ psbiterꝫ qui aiaꝫ suã hꝫ custodie q̃ licet sepiꝫ gladio suoꝫ crimiũ vulnerãt. offendat: recurrit tñ fideliꝗ vt amicꝫ q̃ sua secreta corã familia pncipis a amicꝗ tenebit. Joculatorẽ. v. puerꝫ puũ i gremio ẽ ꝛscia q̃ si bñ regulaꝗ multũ delectat: vxorẽ vero a sinistris p inimico pfidissimo ducat. v. carnis mollicie vel demonũ qui sua secreta corã familia pncipis a amicꝗ. v. corã cũctis ãgelis atq; scis iminẽte mortis hora in p ditione sui detegit a revelat. Tũc merito laudabiꝗ miles sapiẽs et discretꝫ q̃ pdictas fallacias sic fefellit. occulte vitulũ mactãdo a in secreto domꝫ in angulo sbterrãdo. nec occulte tonitꝫ diũ ꝓpetrãdo. v. corpꝫ ꝓpriũ i cubiculo flagellãdo aut secreta peccatorꝫ ꝛscia laẽmis intẽsa imitãdo nec tñ tonitꝫ diũ ꝓpetrãdo. modũ debitũ nõ excedẽdo ꝯ ieiunijs a oradoibꝫ a alijs tonitꝫ opibꝫ sapiẽter in õnibꝫ insistẽdo p q̃ tãdẽ dñi sui grãꝫ quã pdideãt ꝗ hꝫbit

Mulieꝫ ñ solũ pãdũt secreta ꝯ ad hoc mẽtiũꝫ plua. Ca. cxxv.

Erãt duo frẽs quoꝝ vnꝫ laycꝫ alꝫ clericꝫ. Laycꝫ sepe audieãt a frẽ suo q̃ mulieꝫ secretũ alicuiꝫ nõ potuerũt occultare. Cogitabat experiri hꝫ cũ vxore sibi dilcã cui dixit vna nocte. Rmã secretũ hẽo tibi pandere si certꝫ esse q̃ nulli dicõs. q̃ si ꝯtiũ facẽs ꝛsusio intolerabiꝗ m̃ esꝫ. At illa. Dñe noli timẽ vnũ corpꝫ sumus tonũ tuũ ẽ meũ a ecõuersoa ecꝫ malũ fiꝗ. Qꝫ ayt. Cũ ad puata accessisse ut opꝫ nature facerẽ corꝫ nigerrimꝫ a pte posteriori euolabat. de q̃ sũ ꝛsta tus. Que ayt. Letꝫ esse debes q̃ a tãta passione es liberãtꝫ. Mane vo mulier surrexit ad domũ pximi sui iuit. a domine domꝫ dixit. O dña kmã potero tibi pandẽ ahq̃ secreta? Que ait. Ita secure sicut anime tue. Que dixit. Mirabiꝗ casus accidꝫ marito meo nocte ista accessit ad puata vt opus natuẽ facẽt et ecce duo corui nigrimi a pte posteriori euolabãt de q̃ multũ doleo. Et illa ad aliã vicinã narrauit de ẽbꝫ. Et ẽdia de q̃tuor. Et sic vltẽ q̃ ille diffamatꝫ ẽ q̃ lẍ. corui de eo euolasset. Ille turbatꝫ de rumore euocauit populũ cui narrauit rẽ gestã quõ mulierẽ voluit experiri si sciret secretũ tenere. Pꝫ hꝫ moriꝗ vxor eiꝫ a ille cenobiũ intrauit lrãs didicit sc; tres pnamigẍ. sc̃a rubea ẽdia cãdida. Moralizaꝫ

Rmi ille q̃ malicã mulieꝝ pbauꝗ ꝓt dicit hõ mũdanꝫ q̃ conamine toto laboratꝫ vt hõ mũdana acq̃ratꝫ vt cũ sepe credit sine offensione euadere cadit in mille. vt q̃ cadit i supbiã cadit i multos alios defectꝫ salutẽ aĩe sue. Et hꝫ ẽ corũ migꝝ a pte posterioi exire. v. pcẍ; i effectu a sic hõ diffamatꝫ a nõ tñ p vxorẽ ꝓpã. s. carnẽ ꝯ p vicinas alias. s. p q̃nq; sẽsus. Fac g̃ tu fiẽ ille collige ꝓpũn. v. oia p̃teita a pña facta tua a purga te p viã ꝛfessionis a tũc poterꝫ cenobiũ tonevite ĩtrare a i ẽbꝫ litterꝫ studẽ p qꝫ studiũ: acq̃ris bẽuiũ eꝫnũ. Prima lrã ẽ migꝝ a est ẽcordacõ pctõꝝ q̃ tãq̃ migꝝ a guis sarcina torq̃nt et cruciãt cotidie pectꝫ tuꝫ cũ ẽcordacõe pene infernalꝫ. Secũda lrã ẽ rubea a ẽ ẽcordacõ vsei sãguinis tui creatorꝫ quẽ i cruce p te misero peccatore de q̃nq; viuꝫ fuis fusũ miseicordiꝗ habũdãt ẽbuit. Tercia lrã ẽ cãdida a ẽ desideriũ celestiũ gaudioꝝ a corũ q̃ sequũꝫ agmꝫ dei i alb q̃cũq; ieit. si ista ẽda i corte nobiscũ firmiꝗ habue

rium sine dubio regnū eternū obtinebunt ad quod nos perducat qui sine fine vit.

De mulieribus in nullo e credendū et presertim de secreto exemplo iocale Ca. Cxxvi.

Refert macrobius quod quidā puer romanus noie papirius semel cū pre senatū sapientū intrauit vbi quidā secretū officiū preceptū erat sub pena capitis custodiri. Cū puer esset reversus ad domū mr ei interrogauit puer quid officiū occultari sub pena capitis statuisset. Ait puer Nō licet papiri occultari. Audiens vero mater plurimum cepit parere: promissis minis a vberibus puer ad reuelandū secretū inclinare. Tandē puer ut satisfaceret mri a secretū tenere dixit. Hoc e officiū vtrū sit melius quod vnus vir ducat plures mulieres vel vna mulier ducat plures viros in matrimoniū. quo dicto: mr alijs femis romanis secretū vero prosiuit. Que altera die cum turma magna inderiberate venerūt ad senatores petentes potius vnā duobus quam duas femias vni viro nubere. Senatores vero pauentes: verecundi sexus tā impudicā insaniā mirabant quod nā sibi velle tanta feria intempies ut parue rei prodigiū a tā verecūda postulatio quod sonaret. Puer papirius vero videns dixit senatoribus rē gestā. Qui puerum commendantes statuerūt quod vero puer esset in senatui interesset in consilio.

Moralizatio. Anime puer iste e qui libro tō purus puritate vite. qui cū pre. v. plato intrat officiū sapientū. v. religiosorum in quo tractat salus a sapia aie que nō oibus exponenda sicut vult vnūquēq secūm statū suū a penitentia quā a pro sacerdote recept fi. vel alijs reuelare a multa alia sūt q nō dnt vetari. Mater vero e mūdus iste q suadet tōi religionē dimittere secreta pandere vero est in corde nō retinere sed potius vanitatibus se subijcere a si nō poterit trē sic seducere: tunc p minas. v. p tribulatōes a pauptates ipsū intendit seducere. Fac g tu sic puer papirus. mūdū decapias p voluntariam pauptatē a oēdas ei q due sorores diuisa vita carles delectatōes potius de bent tradi sub custodia rationis q q racō suppeditetur sub voluntate a delectatōe momētanea. Sz sū dubio quātum e in corpe potius vult eligere q ratio suppeditet sed nullomō assentire debes sed ecōuerso potius. Et sic p consequēs puer papirus. v. tō purus poterit pmanere inter sapientes a virtutes tōs habere. v. inter viros sāctos siue scās cōtinue poterit verba salutis audire a vitā eternā obtinere. Quātū

De iustitia a eqtate dictissimi iudicis xpi p occulta iudicia. Ca. Cxxvii.

Miles quidā tyrānus erat q per multa tpa quēdā famulū fidelem tenuit ac in ōnibus puidū. Quadā vero die cū ad nūdinas cū eodē seruo p nemus trāsiret accidit ut miles. xxx. marcas argēti in medio nemoris perderet famulo ignorante. Cū pecuniā nō inuenirz famulū interrogauit si pecuniā inuenisset q stati negauit a iurare cepit q michil sciret a vera dixit. Qua nō inuēta stati pedē fauli amputauit a eo relicto domi perrexit. Eāt ppe viā heremita q cū fletū a clamorē famuli audirz velocit occurrit. Audiuitq ofessiōz ipius a dū ognoscere eū inocētē ad hospitiū suū ipsū in sius hūeris portādo misericordit pciuit. Deinde oratoriū suū intrauit a dño imprōpauit q nō esset iustus iudex eo q illū inocētē hominē pedē suū perdere permisisset. Cūq diuitis oratio et fletus et dño q̄si p falso iudicio quodāmō imperassent: vēit ad eū angelus dicēs Nū quid legisti in ps. Deus iudex iustus fortis a patiēs? At ille Multotiēs legi illud a credidi ex toto corde. sed hodie erraui ā ille inuser q pedē suū perdidit sed velaīne ofessionis decept me. Rūdit angelus Noli loq adūs dnm iūtatē. q oēs vie eius veritas. a iudicia eius eqtas. Cōmēda memorie quod sepius legisti. Iudicia dei abissus multa. Scias itaq illū hominē pedē suū p culpa veteri perdidisse. Nā aīa multa tēpora cū codē pedē mrēz suā pēpitauit matiuole de quadā biga. Dro q feō postea nunq